

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg ville være meget, meget forundret, hvis vi ikke så formanden for KL komme med nogle udmeldinger op til det møde, der skal være i morgen. Det er vist en meget naturlig ting, at man slår nogle toner og nogle takter an, og det er også en meget naturlig ting, at man – når man ved, at man skal ud i en forhandlingssituation – lægger hårdt ud. Vi kan gå tilbage og se Ritzaus pressemeddelelser fra tidligere år, at det gentager sig år efter år. Men så kommer forhandlingerne, og her kommer man ned i materien og ender med at finde hinanden – det har man da gjort hidtil – og blive enig om en aftale.

Der skal to parter om en aftale, og jeg er da sikker på, at vi også når frem til en aftale i år; men som jeg har sagt tidligere i dag, mener jeg ikke, at vi skal foregribe forhandlingerne. Men jeg ser det som noget helt naturligt og helt i kommunernes interesse, at de har en formand, der siger: Det her er lidt stramt at have med at gøre, og vi har nogle budskaber til regeringen, vi gerne vil ud med. Og dem kommer han så ud med via pressen.

KL 18.00

Det er jo ikke sådan, at han har bedt om et møde med regeringen og forelagt det her eller har bedt om et møde med mig og forelagt mig det her. Jeg har jævnligt møder med KL's sociale udvalg, og jeg må sige, at det undrer mig, at de ikke har taget det op i den forbindelse, hvis det virkelig er sådan, at man ikke mener, man kan følge lovens minimumskrav.

Men lad os nu se. Nu skal vi have forhandlingerne, og jeg vil sidde i morgen til KL's delegeretmøde med ørerne slået ud og høre på de budskaber, der kommer fra kommunerne, som jeg generelt synes gør et godt stykke arbejde.

Så til fru Karen Klint: Det er rigtigt, at vi sidste onsdag også diskuterede behov kontra en økonomisk stigning i procenter, men behov er altså også en relativ ting. Det er selvfølgelig rigtigt, at man kan se på, om antallet af ældre er steget, og man kan se på udviklingen i antallet af børn osv., men det er jo igen noget, vi diskuterer til kommuneforhandlingerne: Hvad kan vi blive enige om her, hvor tallene bliver lagt på bordet? Så drøfter man, om det er godt nok med de midler, som er målrettet de forskellige grupper, og sådan er det med behov.

Man kan jo altid ønske sig, at det var det ultimative, man kunne nå, men vi må jo lande et eller andet sted, og som sagt: Det regner jeg også med at vi gør.

Nicolai Wammen (S):

Det var en meget lang forklaring fra ministerens side, og det var også en meget lang bortforklaring. Der er blevet sagt, at kommunerne har det lidt stramt for tiden. Ja, det tror jeg roligt man kan sige at kommunerne har.

Det er rigtigt, at der op til enhver forhandling selvfølgelig er positioner, der bliver markeret, men her er det den kraftigste kritik, jeg i hvert fald kan erindre, der har været rejst mod en regering. Hvis ministeren har noget, der kan modbevise det, lytter vi selvfølgelig gerne. Det er en uhyre kraftig kritik.

For at det ikke kun skal være ét citat fra formanden for Kommunernes Landsforening, der får lov at stå her, så skal ministeren få et til:

»Lige nu oplever vi, at der er meget stor afstand mellem det, regeringen økonomisk har meldt ud, og den service, man forventer af os. Det vil ganske enkelt være en umulig opgave, og vi vil komme til at sidde med sorte per.«

Mener ministeren virkelig, at det her bare er teatertorden, eller er der substans i det, KL-formanden siger?

Sandy Brinck (S):

Ministerens siger, at enhver KL-formand vil slå takten og tonen an inden KL's delegeretmøde. Jeg må sige, at det er skæbnesympfonien, jeg her hører KL's formand slå an.

Ministeren henviser til forhandlinger, men forhandlingerne har jo fået det dårlige udgangspunkt, som ministeren også måtte erkende sidste onsdag i spørgetiden, nemlig at man starter med at tage nogle penge af bordet. Det er aldrig godt.

Så siger ministeren, at behov jo er en relativ ting. Så tror jeg, vi er ved at have dagens anden erkendelse fra socialministeren gående på, at der faktisk sker besparelser og forringelser i de ydelser, som bliver ydet over for borgerne. Det er ikke kønt, men nu har ministeren dog erkendt det.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Vi kunne jo diskutere mange citater, og sådan kunne vi blive ved. Jeg vil stadig væk henholde mig til, at vi skal have nogle forhandlinger med Kommunernes Landsforening, og vi plejer at kunne blive enige. Regeringen har meldt ud, og KL har meldt ud, og så må vi jo se, om der ikke kan foreligge et resultat, hvilket jeg er overbevist om.